

Kedves Imre! Kedves Kollégák!

A napokban többen, több aspektusból vizsgáljuk az átszervezés kérdéseit. Az elvégzett munkából, a változó vérmérsékletű vitákból egyértelműen leszűrhető, hogy mindannyiunk tisztában van a témakör súlyával, a szakterület jövőjét meghatározó szerepével. A változások szükségszerűségével, céljaival, szándékával, legfontosabb alapelveivel eddig is egyet értettünk. A vitánk abban áll, hogy melyik megoldás szolgálja leginkább ezeket.

Az Imre által megfogalmazott 4 megoldási alternatíva közül (amennyire be lehet azonosítani) az elsőt és a negyediket ütköztettük. Amiért nem tudjuk elfogadni a János által eddig képviselt 1. alternatívát azt Imre is nagyon korrekten összegyűjtötte anyaga első felében.

Vagyis azt állítjuk, hogy amennyiben a szolgálatoknál marad a felelősség, illetve a gondozási munka, akkor hiába hoztuk létre a központokban a hatósági intézkedésekhez kötődő szakmai csoportot, a gyakorlatban nem fog ketté válni a hatósági munka a segítő tevékenységtől. Szerintem ez esetben lenne a tevékenység János megfogalmazása szerinti „papírízű”, legalábbis ami a központ munkatársát illeti. Viszont a települési szolgálat családgondozója továbbra is gondozná a védelembé vett gyermekeket és családját, a szakmai identitásproblémák mellett megküzdve azokkal a helyi szintű problémákkal (pl. a hatékony munkavégzést akadályozó függőségi viszonyok), amelyektől mentesíteni akartuk őket.

Továbbra is azt állítom, hogy **ebben a rendszerben nem érvényesülne a legfőbb célkitűzés**, azaz nem különülne el a segítő és a hatósági ill. kontroll funkció, cserébe viszont sokkal bonyolultabbá válna, illetve a gyakorlatban a felelősségi körök összemosódását eredményezné.

További problémája a javaslatnak, hogy **szöges ellentétben áll a Gyvt. aktuális (módosított) szabályozásával**, amely a család- és gyermekjóléti szolgálatoktól a védelembé vételi eljárás, ill. a nevelésbe vételhez kötődően elvette már a kezdeményezés és javaslattételi feladatokat is. Ezzel párhuzamosan viszont **a központok feladatrendszerében utalta** ezen esetekben a hatósági intézkedések kezdeményezését, javaslattételi feladatait és nem utolsó sorban **a családgondozást**. (40/A. § (2) bekezdés bd), ill. bf) pontok).

Ha tehát akár a János javaslatát, akár az Imre 1-3 alternatíváit szeretnénk megvalósítani, ahhoz a Gyvt-t kellene előbb módosítani. Ha pedig ez irányban szeretnénk szabályozni, akkor pedig az a meglátásom, hogy a hatósági intézkedések hatékonyabb megvalósulásáért felelős hatósági csoportot nem a segítő attitűdű család- és gyermekjóléti központokhoz, hanem a gyámhatósághoz kellene illeszteni. Ott valóban helytálló feladat lehet a tiszta kontroll és „behajtó” funkció.

Továbbra is tartom magam tehát a MOGYESZ által eredetileg benyújtott javaslatában megfogalmazottakhoz, mely nagyon közel áll (alapjaiban megegyezik) a MACSGYOE vezetősége által készített javaslathoz. E két anyag összedolgozása meglátásom szerint könnyen kivitelezhető lehet, amennyiben az alapelvek elfogadásra kerülnek.

Javaslatunk és a MACSGYOE vezetősége által tett javaslat előnyeit nem részletezném, azt az „Észrevételezés a család- és gyermekjóléti központok hatósági intézkedésekhez kapcsolódó feladatellátásának megszervezéséhez” című anyagomban már megtettem, azt most is fenntartom.

Üdvözlettel:

Gál Antal
MOGYESZ elnök